

[Jørgen Jensen.]

en eksklusiv „de riges klub“. De ønsker at samarbejde også med dem, der står udenfor endnu, og dette formål er ganske i overensstemmelse med det konservative folkepartis opfattelse. Vi vil derfor medvirke positivt til ratifikation af denne overenskomst om Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling.

Helge Larsen: Med dannelsen af OECD er der lagt grundlag for et vidtgående samarbejde mellem de højt industrialiserede stater i den vestlige verden, og jeg finder et sådant samarbejde helt på sin plads, både fordi disse lande har en fælles interesse i samarbejdet, og fordi de netop i kraft af deres stærke industrialisering har et fælles ansvar over for den øvrige verden og navnlig dennes fattige områder. Det kommer også klart frem i den nye organisations tredobbelte målsætning, hvor det første punkt angår den økonomiske vækst i medlemslandene. Vi ved jo — nu og da af bitter erfaring oven i købet — at medlemslandenes nationale økonomier er indbyrdes stærkt afhængige. Vi er derfor vitalt interesserede i, at det medlemsland, der får uligevægt i sin betalingsbalance, griber effektivt ind over for vanskelighederne og gør det på en sådan måde, at vanskelighederne overvindes og ikke bare eksporteres til andre.

Hvad angår hjælpen til udviklingslandene, det andet punkt i organisationens målsætning, er jeg ikke i tvivl om, at samarbejdet mellem medlemslandene om denne hjælp er yderst vigtig, både for at hjælpen kan få det fornødne omfang, og for at den kan få den rette form. Jeg er glad for, at hjælpen tænkes ydet gennem de allerede eksisterende organer, og det vil vel først og fremmest sige De Forenede Nationer. Jeg tror, at navnlig hvor det drejer sig om store kapitaltilførsler, er det vigtigt, at det sker på multilateral basis. Store kapitaltilførsler fra et enkelt land kan medføre, at modtagerlandet kommer til at føle sig i et vist afhængighedsforhold og kan i værste fald medføre, at den internationale handel og økonomiske samvirken får en ensidig karakter, som er i modstrid med hele tanken bag OECD.

Præsident Kennedy har for nylig med sit forslag om en storstilet hjælp til udviklingslandene, en art Marshallhjælp kan

man kalde det, givet et udspil, som de øvrige medlemslande af OECD skal leve op til, og jeg føler mig overbevist om, at der i Danmark vil være vilje hertil.

Det er jo rigtigt, som den højtærede udenrigsminister sagde det i sin fremsættelsestale, at det stadig større svælg mellem de industrialiserede landes velstand og udviklingslandenes fattigdom er et af vor tids vigtigste problemer.

Hvad endelig angår det tredje punkt i OECDs målsætning: udvidelsen af verdenshandelen, kan jeg naturligvis også give uforbeholden tilslutning hertil. Det betegner jo en videreførelse af OEECs bestræbelser for at frigøre den internationale handel. Jeg giver den handelskomité, der får til opgave at foretage sammenlignende undersøgelser af medlemslandenes handelspolitik, alle gode ønsker med på vejen, og jeg håber, at den også ved denne konfrontation må kunne få held til at få fjernet handelspolitiske forholdsregler, som har skadelige virkninger over for andre medlemslande eller over for verdenshandelen som helhed. Det er vel denne opgave, som i særlig grad vil kræve sejt og målbevidst arbejde for den nye organisation.

Det er naturligvis rigtigt — som det allerede er fremhævet af tidligere ærede ordførere — at den nye organisation ikke er så stærk i sin opbygning som OEEC, og netop derfor vil det seje og målbevidste arbejde for at give den indhold kunne blive af overordentlig stor betydning. Jeg må i denne forbindelse udtrykke min glæde over, at professor Thorkil Kristensen som generalsekretær for organisationen vel netop har den viden og den udholdenhed, som vil være yderst værdifuld for den mand, der skal stå i spidsen for ledelsen af dette arbejde.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt at føre bestemmelserne om liberaliseringskoden og bestemmelserne om forbud mod kunstige eksportstøtteforanstaltninger fra OEEC over i den nye organisation. Ganske vist består der lignende regler i GATT og Den internationale Valutafond, og de er naturligvis stadig gældende, men den mere effektive gennemførelse af reglerne, som vi har kendt i OEEC, gælder jo ikke i GATT og i Den internationale Valutafond.